



Tříkrálová sbírka 2016

str. 6 / 8 / 14

Rozhovor s novým farním vikářem P. Jánem Halamou / str. 10





3. 1.
Česká mše vánoční
J.J. Ryby



6. 1.
Slavnost
Zjevení Páně



14. 1.
Vernisáž obrazů
Věry Vyčítalové



21. 1.
Zastavení
s prof. Janem
Sokolem



SLOVO REDAKCE

„Svou sílu hledejte v Pánu, v jeho veliké moci.“ (Ef 6,10) Tento verš mě provází od začátku roku. Jsem tak vděčná za to, že patřím Ježíši – našemu Pánu. Že se nemám a že se nechci spoléhat jen na svou sílu. Vždyť to není ani možné z vlastních sil zvládat žít a neživřit. Ve verši 12 dále čteme: **„Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.“**

K tomu bych se chtěla s vámi podělit o tento zážitek. V prosinci jsem byla na hodině cvičení pilates v jednom klubu na Jižním Městě. Celou hodinu byla puštěna hudba – rádobý relaxační. Hned po jejím spuštění mi přišla podezřelá, tak jsem ji nechtěla moc vnímat a soustředila jsem se jen na cvičení. Odpoledne jsem se cítila podrážděná, a byla jsem protivná, bez nálady, a to bezdůvodně. Hledala jsem příčiny a padla mi myšlenka na to dopolední cvičení. V lednu při jedné z dalších hodin tu stejnou hudbu paní cvičitelka nadšeně pustila znovu a na úvod řekla, že ta hudba má otvírat čakry. A tak jsem si už byla jistá. Ani nevíte, jak úžasnou hodinu jsem prožila! Už dlouho jsem se nemodlila v kuse 60 minut, a to tak intenzivně a nevzývala Pána, neprosila o ochranu ode všeho zlého jak pro sebe, tak i pro ostatní maminky, jako tentokrát. **A Pán je opravdu mocný!** Nejen že jsem se pěkně protáhla, ale odcházela jsem i radostná na duši, protože jsem byla pořád s Ním – v Jeho blízkosti, náručí, pod Jeho ochranou. Aleluja. Katka

*„Bůh je přítelem mlčení.
Všimněte si, že příroda, stromy,
rostliny a květy rostou v tichu.
Všimněte si, jak se nebe, slunce
a měsíc neslyšně pohybují.
A i my potřebujeme být zticha,
abychom se mohli dotknout duše.“*

1. února 1965 – Papež Pavel VI. dává sestrám Misionářkám lásky Decretum laudis, což je papežské schválení řeholního společenství. Sestry mohou otevírat své domy také mimo Indii. První takový dům se objevil v Cocorote ve Venezuele.



Jak na postní dobu? Třeba takhle?



Je to čas velmi vzácný neb je posledním časem přípravy katechumenů na křest, a že nám jich letos Pán svěřil požehnaně; pokud se něco nezhatí, mělo by jich být pokřtěno osm. Je to ale zároveň čas našeho doprovázení katechumenů a je časem naší přípravy na obnovu křestního vyznání. Taková příprava však znamená pravou „metanou“ životní změnu, která začíná v srdci a přejde s odvahou do jednání. Jelikož jednou z našich největších slabin je to, jak málo se známe ve farnosti, a přitom máme tvořit společenství, které má být soudržné, starat se jeden o druhého, o společné programy, včetně našich objektů atd. a přijímat nově příchozí. Zkusme znovu zopakovat naše postní návštěvy jako před dvěma roky. O co jde? Jde o změnu našeho smýšlení. Někoho být neznámého pozvat, anebo být jím pozván na návštěvu, není obtěžování, ale projev obyčejné přirozené touhy po přátelství a zájmu o ty, kdo jsou kolem mne. Je to projev lidskosti a solidarity a nikoli vlezlosti či porušování soukromí.

Ano, je to tak, že mnozí z nás do toho půjdou s velkými obavami, zda si nevytáhnou „nějakého kyselého Pepu“ nebo „věčně si stěžující Pepinu“. No možná, bude fajn, když tím kyselým Pepou či Pepinou nebudu pro ty druhé já sám. Konec konců nemá přece smysl nic nedělat ze strachu, že něco nevjde ideálně. Když si s těmi druhými nesednu, no tak se zas slušně po setkání rozejdeme a minimálně se v kostele při pozdravení pokoje budeme zdravit jako ti, kdo o sobě ví a ne jako totální anonymové.

Před oltářem bude během února malá bedýnka s nápisem „Zvu tě k setkání a přijímám tě!“ Do této bedýnky hod' na sebe jméno a kontakt, počkej, než tam bude lístků víc a pak si vylosuj někoho, kdo o to stojí tak jak ty, anebo kdo svoje smýšlení změnil jako ty.

Když už do toho půjdeme, tak co vlastně máme podniknout. No jednoduše. Třeba se pozvete na oběd, nebo máte obojí malé děti, tak na čaj a malý výlet do Miličáku, nebo na bowling, na bobování, nebo na jedno orosení, nebo na cappuccino po mši v 11, nebo na kanastu či mariášek, nebo čaj o páté, nebo prostě jen se tak jednoduše potkat a popovídat.

Tak nám přeji požehnané postní období plné skvělých setkání a mnohých božích zázraků v našem životě přímým božím zásahem nebo skrze jedno či dvě taková setkání s jinými.

P. Michael

Foto: Filip Michael Štojdl

Trpělivě a vytrvale jít cestou lásky...

Všichni víme, že život má smysl, má-li nějaké naplnění, nějaký cíl. Bez cíle by vyhasla veškerá lidská touha, otupěla každá myšlenka, žádná činnost by nebyla dokončena, každá hodnota by přišla nazmar, jakákoli radost by zůstala prázdná...

Amy křesťané dobře víme, co je naším cílem: Ježíš Kristus a Boží království. I nám Ježíš stále říká: Napřed hledejte Boží království a potom vám bude všechno ostatní přidáno. Jinak nebudete spokojeni a stále budete něco hledat. Jak často zapomínáme na Kristova slova: „Já jsem cesta, pravda a život,“ dokonce život věčný. Ježíšova cesta, to je ta spolehlivá cesta naděje. „Nikdo nepřichází k Otci, než skrze mne“. Bůh je láska. Bůh člověka miluje, odpouští každému, kdo k němu přichází upřímně a s pokorou.

To znamená být pravdivý před Bohem. Pokora – to je pravda, která vyznává jaký opravdu jsem. Pravda zasahuje do mého nitra, do mého svědomí. Proto největší pokorou je zpověď. Pyšný nemá žádné hříchy. Zpověď znamená vyspat kamínky z bot, které nás tlačí, a které nám způsobují další bolest.

Bůh chce, abys byl šťastný již tady na zemi. Ten, kdo má srdce čisté, ten má ve svém srdci Boha. Možná, že někdo, kdo čte tyto řádky, si říká: co mám dělat, co s tím mám udělat, můj vztah k Bohu je pasivní, mrtvý? Mnohé věci jsem v životě pokazil, mnoha lidem i ublížil. Rada je jednoduchá a spolehlivá. Začni dělat dobré skutky k oslavě Boha. Navaž kontakt s Bohem. Modli se, povídej

si s ním, řekni Bohu po pravdě své problémy, své nejasnosti, své potíže. A také začni letošní postní dobu opravdovým postem, který může být skromný, ale poctivý. Dej do pořádku své mrtvé vztahy s Bohem, ale také s lidmi kolem sebe. Začni mít rád svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. **Začni také milovat své bližní... Neboj se! Bůh ti pomůže.** Pokud začneš a řekneš Bohu fiat, získáš pokoj a klid v duši. A pokud přijde únava, pohodlnost, různé překážky, vzpomeň si na Kalvárii. Ježíš dal svůj život za nás, za každého člověka. **Ježíš je naše záchrana.** Tak to také pochopil jeden ze dvou zločinců, kteří byli ukřižováni spolu s Ježíšem. Ten po pravici prosil: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Byl to sice zločinec, byl zkažený, odsouzený za krutosti, kterých se ve svém životě dopustil, ale v Ježíšově postoji zahlédl sílu lásky.

Silou Kristova království je láska. Proto nás Ježíšovo království neutiskuje, nýbrž osvobozuje od našich slabostí a ubohosti, dodává nám odvahu vydat se cestami dobra, smíření a odpuštění.

Ježíš nás volá, abychom šli za ním, abychom ho následovali v každé životní situaci. To má smysl, to je úžasný cíl v našem životě. **Trpělivě a vytrvale jít cestou lásky za Ježíšem.** Potom jistě bude náš život Bohu milý.

Přeji vám i sobě hodně Božích milostí, pevnou víru a odvahu ke křesťanskému stylu života. **Pane Ježíši, pozvedej nás ze všech našich pádů a vezmi nás do svých dobrých rukou. Prosíme tě, vyslyš nás. Amen.** *Váš jáhen Pavel Urban*

ZPRÁVY z KCMT



Milí farníci, první únorový víkend se v KCMT můžete zúčastnit dvou masopustních programů. Bude to již 3. ročník masopustní maskární veselice pod podtitulem „Vodní rej aneb pod vodou a na vodě je živo.“ Veselici tentokrát pořádáme ve spolupráci s KC Zahradka. Těšíme se na všechny vodníky, námořníky, piráty, víly a jiná vodomilná stvoření. Čeká vás průvod masek Centrálním parkem, mnoho soutěží a také divadelní představení pro děti. V neděli vás zveme na masopustní taneční odpoledne, hrát nám bude opět kapela Koty Swing Band.

■ Letošní postní duchovní obnova se bude konat po čtyři postní čtvrtky v KCMT a povede ji P. Ján Halama, který v naší farnosti od ledna nově působí. Součástí postní duchovní obnovy

bude také představení Moravské pašije divadla Víti Marčíka.

■ Můžete se zúčastnit již tradičního Dne nemocných, který pořádá Farní charita ve spolupráci s farností. Po mši sv. bude následovat kulturní program a možnost si vzájemně popovídat u kávy a čaje.

■ Manželské páry zveme na netradiční valentýnský večer s večeří. Za účast bude určitě stát také povídání o misionářích ve Střední Africe nebo multižánrové oratorium Kázání na hoře, kde texty Ježíšova tzv. Horského kázání zhudebnil Marek Šlechtka.

■ Až do Velikonoc se můžete v prostorách KCMT těšit z obrazů paní Věry Vyčítalové.

■ Pro všechny dárce již máme připravena potvrzení o darech přijatých v roce 2015, pokud je nedostanete osobně v neděli po bohoslužbách, pošleme vám je poštou.

Přeji veselé masopustní dny a požehnanou postní dobu!

Karina Juráková,
ředitelka KCMT



Cyrlometodějská pouť 2016 / XXXV. ročník

Levý Hradec – Kouřim – Chotěboř – Křižanov – Brno – Židlochovice – Moutnice – Kyjov – Klimentek – Boršice – Velehrad

Pozvánka na etapovou pěší pouť po stopách těch, kdo k nám na Moravu a do Čech přinesli křesťanskou víru a na poděkování za dar víry.

■ I. etapa sobota 13. 2.

Zahájení tradiční mši svatou v 9.30 hod. v kostele sv. Klimenta – UBI CHRISTIANITAS INCEPTA EST. Celebruje provinciál kapucínů P. Bonaventura Štivar, OFMCap.

Trasa: Levý Hradec – přívoz Roztoky – Troja – Hloubětín 23 km

Doprava na Levý Hradec:

vlakem v 8.41 hod z Masarykova nádraží (na zastávku Roztoky-Žalov a pak pěšky do kopce), nebo v 8.35 hod nízkopodlažním autobusem č. 350 z Dejvické (v ul. Jugoslávských partyzánů na zastávku Roztoky, rozc. Žalov a pak pěšky), nebo v 9.05 hod. nízkopodlažním autobusem č. 340 z Dejvické přímo do Levého Hradce (ten přijede na poslední chvíli).

■ II. etapa neděle 14. 2.

8.30 mše sv. v Hloubětíně, pak odchod

Trasa: Hloubětín – Dolní Počernice – Tuklaty 22 km

Pořádá Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu a společenství cyrilometodějských poutníků • www.poutnik-jan.cz a www.sfr.cz.



zprávičky z Farní charity



Vážení přátelé, nový rok se sotva rozkoukal a já stejně jako každý leden ležím pod hromadou čísel, účtů a spolu s paní ekonomkou se snažíme dát dohromady všechna vyúčtování a statistiky. Možná by vás mohlo zajímat, jaké množství péče jsme v roce 2015 odvedli. Poskytli jsme péči celkem 253 klientům (20 815 návštěv, 20 931 hodin). Zdravotní sestřičky a bratr ošetřili 135 klientů (8 524 návštěv, 5 827 hodin). Pečovatelská služba navštívila 118 klientů (7 569 návštěv, 6 090 hodin). Služeb osobní asistence využilo 45 klientů (4 722 návštěv, 9 014 hodin). Kompenzační pomůcky si v roce 2015 zapůjčilo 46 klientů. Možná vás překvapí, že součet klientů, které uvádím u jednotlivých služeb, neodpovídá celkovému počtu klientů. Někteří klienti totiž čerpají více než jednu službu. Celkově objem naší péče opět v roce 2015 výrazně narostl proti předchozím letům, především ve službě osobní asistence.

Od 1. ledna 2016 má naše Farní charita schválenou veřejnou sbírku. Sbírká je určena na zdravotní pomůcky, materiál a na auto, kterým dovážíme naše klienty, kam je potřeba. Především k lékařům a na vyšetření do nemocnice. Účet naší veřejné sbírky je u **Fio banky**

2600899936/2010. Myslím si, že je pro všechny nejjednodušší, pokud dárce zvolí pravidelnou bezhotovostní platbu. Je jen velmi málo lidí, kteří nemohou měsíčně oželeť 100 nebo 200 Kč. Ročně potom ale věnují 1200 nebo 2 400 Kč. Když se pro tento způsob podpory rozhodne 100 lidí, tak se za rok nasbírá 120 000–240 000 Kč, a to už není zanedbatelná částka. My v Charitě zase můžeme počítat s konkrétním obnosem financí, který od pravidelných dárců obdržíme každý měsíc. Proto zkuste zvážit, zda by pro vás tento způsob podpory Farní charity nebyl přijatelný.

Pepa Karhan přišel se zajímavým nápadem na vydání sborníku článků o Farní charitě Praha 4 – Chodov, které v minulých letech vyšly ve Fchodovinách, Spořilovských listech a Lhoteckém věstníku. Začala jsem texty procházet, abych zvolila ty vhodné k publikování. Při čtení jsem si uvědomila, že není možné použít materiály v podobě, v jaké byly zveřejněny ve farních časopisech. Články často reagují na aktuální situaci a čtenáře by v současné době už nezaujaly. Vykopírovala jsem z textů příběhy klientů i zaměstnanců a připravuji knížku povídek o domácí péči. Knížka se bude jmenovat Sestřičky na cestách. Bude to drobné prosté dílko. Rádi bychom knížku vydali sponzorský a použili ji ke zviditelnění naší Farní charity i domácí péče a současně budeme mít drobný finanční bonus z prodeje. Já dopisuji texty, mladší syn kreslí ilustrace. Paní Kabelková už se vrhla na korektury a Pepa potom vše zpracuje graficky. Budeme mít kompletně profesionálně připravené podklady k tisku. Hledáme někoho, kdo by dokázal knihu vytisknout zdarma. Třeba na ořezech materiálů velké firmy, vlastní tiskárně, případně tisk „spláchnul“ v nákladech své firmy. Pokud by se mezi vámi někdo takový našel, kontaktujte mne, prosím. Knížka by měla vyjít na přelomu dubna a května. 1. května 2016 to bude patnáct let od okamžiku, kdy jsem se stala ředitelkou Farní charity Praha 4 – Chodov. Knížka by mohla být takovým pěkným ohlédnutím za časem, který jsem s Farní charitou Praha 4 – Chodov prožila.

Při Tříkrálové sbírce 2016 jsme vykoledovali dohromady 78 682 Kč. Děkuji všem koledníkům a samozřejmě všem, kteří do sbírky přispěli.

Přeji vám požehnaný únor.

Eva Černá

Jak jsme putovali s Betlémským světlem



Ve středu, tedy den před Štědrým dnem, jsme se my jako oddíl Vosa připojili k farní výpravě pro Betlémské světlo vedené P. Michaellem. K samotnému odběru Betlémského světla jsme se dopravili ještě pomocí MHD, ale se světlem to již nebylo možné, proto jsme museli jít od budovy Českého rozhlasu po svých. Z pohledu našeho oddílu se tedy jednalo o vánoční výpravu. Cesta byla dlouhá něco kolem desíti kilometrů, během níž jsme rozdali Betlémské světlo několika domácnostem. Na vlastní kůži jsme poznali, jak je Praha skutečně velikánská, a spoustu z nás na konci trochu bolely nohy.

Marek

Sešli jsme se 23.12. v půl čtvrté u zákristie v KCMT. Otec Michael, vedoucí VOSY, krojovaná skautská vedoucí oddílu Sněhová vločka, členové jejich oddílů, jedna rodinka s holčičkou (nejmladší, pětiletou účastnicí), několik Úterníků a my dva důchodci – celkem nás bylo něco přes dvacet. Jak bylo rozličné společenství, tak také lucerničky –

malé i větší, ozdobné i zhotovené z kompotových sklenic, vlastní i zapůjčené od Michaela. Po vzájemném představení se a rozdělení úkolů kdo koho hlídá, jsme se krátce pomodlili a hurá na metro.

Vystoupili jsme na Muzeu a ostrým krokem se vydali k budově Českého rozhlasu. Tam se k nám přidala paní ředitelka KCMT se svými holčičkami. Všichni jsme si zapálili od Betlémského světla svoje lucerničky a vydali se na naši pouť na Jižní Město. Když jsme procházeli Londýnskou ulicí, zastavili jsme se u expozice zkamenělých dřev před Geosvětlem. Dostalo se nám krátkého vysvětlení, jak se z dřeva stane kámen a pokračovali jsme dál. Největší nebezpečí světlu hrozilo na Nuselském mostě, kde to hrozně foukalo. Statečný Jirka S. chránil světlo vlastním tělem – schoval ho pod bundu. Za mostem byla občerstvovací přestávka a rozloučila se s námi Karin s holčičkami. Cesta pokračovala přes Pankrác do Michle, kde jsme ve vilové části zazvonili u několika branek s úmyslem nabídnout do domu světlo. Někde nám otevřeli a světlo přijali s radostí, někde vůbec nereagovali a někde světlo odmítli. K zamyšlení nás přivedl pán, který po přednesení naší nabídky opáčil: a co budete chtít ode mne? Sborově jsme prohlásili, že nic. Pán vypadal nevěřičně, ale došel si pro svíčku a světlo si vzal. A my měli radost. Vůbec cesta byla veselá, spojovalo nás radostné očekávání Vánoc, radost ze začínajících prázdnin i z poselství Betlémského světla. 2x se nám podařilo trochu zakufrovat, ale nikomu to nevadilo. Byl krásný večer s měsícem téměř v úplňku. Když už jsme byli na Jižním Městě, ptal se nás kolemjdoucí překvapeně vypadající pán, kam jdeme s těmi lucerničkami, čímž nám dal další možnost nenásilně evangelizovat.

Do KCMT jsme dorazili o hodinu později než byl původní předpoklad s více jak 14 km v nohou, ale světlo jsme donesli a nikdo se nám neztratil. Nutno přiznat, že v cíli nebyli všichni svěží, ale stálo to za to. Na závěr nás Michael pozval na vánočku.

Jitka a Karel Černí

Betlémské světlo, věčný plamínek hořící v betlémské bazilice. Spousta z nás o něm ví, někteří si ho přinášejí domů, jiní si nechají zapálit svíčku od těch, kteří s ním putují. Kde se ale vzala tradice, při níž se toto světlo rozváží každoročně před Vánocemi do mnoha evropských i amerických zemí? Možnou první inspirací mohla být pověst z Floren-

cie, ve které se praví, že po výzvě tehdejšího papeže Urbana II. k válečné výpravě do Palestiny na osvobození Betléma a Jeruzaléma od mohamedánů, jeden z naverbovaných vojáků řekl, že pokud přežije a vrátí se, přiveze s sebou právě toto věčné světlo. A byt mu málokdo věřil, po několika letech se před Vánocemi tento mladík vrátil s hořící svíci v ruce.

Doložitelný počátek této tradice se však datuje až od roku 1986, kdy byl nápad s dovezením Betlémského světla určen k ozvláštnění sbírky pro zrakově postižené děti v Rakousku nazvané Světlo ve tmě. A od té doby se světlo z Betléma dováží do mnoha zemí každý rok.

A tak jsme se i my, věřící z chodovské farnosti, vypravili pro tento krásný symbol Vánoc... Výchozím bodem pro nás byla budova Českého rozhlasu, odkud jsme se s lucerničkami vydali na předvánoční procházku večerní Prahou. Na čtrnácti kilometrové

trase jsme měli možnost popovídat si s ostatními farníky, poznali jsme, jak důležité je nebýt sám, neboť některým (a zvláště dovádějícím dětem) svíčka občas zhasla a oni si ji mohli znovu od někoho zapálit. Jelikož jsme se zastavili u několika dveří, zazvonili a světlo nabídli, setkali jsme se s různými reakcemi těch, kteří nám otevřeli. Negativními, pochybovačnými, ale i pozitivními umocněnými radostným úsměvem při přebírání darované svíčky. Byl to pěkný zážitek a já věřím tomu, že po doražení do cíle, do našeho Komunitního centra, jsme si uvědomovali, že kromě bolavých netrénovaných nohou, nám v mysli zůstane i jedna krásná vzpomínka... Doufám, že jste si vánoční dobu užili v klidu a pokoji a přeji krásný rok 2016...

**„To světlo ve tmě svítí
a tma je nepohltila“ (Jan 1, 5)**

Nicol

SLYŠÍ NAŠE PROSBY A MÁ NÁS RÁD...

Celou noc jsem měla úporné bolesti zad (i když denně procvičuji páteř). Analgetika pomohla jen nakrátko a bolest pokračovala i při nedělní mši. Byla to ta krásná bohoslužba, kdy nás pan farář povzbuzoval ke chvále za naše vyvolení. Při eucharistii jsem prosila Ježíše o zbavení bolesti. A ani jsem nějak zvláště nevnímala Jeho přítomnost. A kdyby ta úplná úleva nepřišla okamžitě po přijímání, myslela bych si, že je to jen náhoda. Ale je to pro mne další povzbuzení, že je Bůh stále na naší straně, slyší naše prosby a má nás rád. Že se nemusíme obávat.

Věra V.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Letos jsme se vydali koledovat do domků v okolí Litochlebského náměstí. Netušili jsme, zda lidé budou otvírat a jak budou reagovat. Nakonec to vyšlo na dvě odpoledne pokaždé zhruba dvě hodiny. Počasí zasněžené a plné ledu. K mým třem dětem se přidaly ještě děti kamarádek, Johanka a kluci Pěta a Bertík. Děti nebojácně zpívaly v uli-

cích a předháněly se, kdo kde zazvoní. Pokud lidé otevřeli, pak byli velmi vstřícní a ochotní přispět na Tříkrálovou sbírku. Často také děti dostaly kolednickou výslužku, nejexotičtější byly asi sladkosti z Moskvy od jedné paní. To bylo velkou motivací pro další koledování a myslím, že příští rok, dá-li Bůh, vyrazíme opět. Finančně to také nedopadlo vůbec špatně, vybrali jsme přes tři tisíce korun! Všem ochotným dárcům děkujeme i touto cestou.

Martina Jarošová

DEN ŠTOLY V DRÁŽDANECH

Již podruhé jsem byla v Drážďanech na Dni Štoly. „Den Štoly“ připadá vždy na druhou adventní sobotu.

Na farní zájezd do Drážďan jsme odjížděli jako vždy od Komunitního centra Matky Terezy. Tentokrát to bylo v sobotu 5. prosince v 7 hodin ráno. Jáhen Pavel Urban nás na počátku cesty v autobuse přivítal, informoval nás o programu a pomodlili jsme se růženec.

Cesta nám docela dobře ubíhala a najednou jsme se ocitli v Drážďanech. Pan řidič nás vysadil u Zwingu a odjel někam na parkoviště pro autobusy. A my jsme se vydali s jáhnem Pavlem a Irenou Řivnáčovou městem. Prošli jsme parkem vedle

Zwingu a došli jsme k Opeře. Dále jsme minuli zámek a kostel a pokračovali směrem k chrámu Frauenkirche, který byl nedávno vystaven z trosk od bombardování na konci 2. světové války, a 50 let tam ležel v troskách. Cestou k Frauenkirche už jsme zpozorovali část průvodu, který jde městem již zmíněnou druhou adventní sobotu. Je to nádherná podívaná. Našli jsme místo, odkud jsme se kochali výpravností celého průvodu. Na začátku průvodu jel na koni panovník, za ním šlechta v kočárech, potom cechy. Byli tam kominíci, pekaři, kteří vezli ohromnou štolu, dále bubeníci, husaři a další. Byla to náramná podívaná. Děti i dospělí si přišli na své. Členové průvodu házeli na obě strany bonbony, štolíčky, kominíčky, dřevěné hobliny. Kominíci dělali dětem i dospělým na obličejích čmouhy.



Po skončení průvodu jsme se vydali na vánoční trhy. Drážďanské trhy jsou opravdu proslulé. Prošli jsme první menší trh a zamířili k většímu. Tentokrát jsme ochutnávali na trzích drážďanské speciality, které jsou výborné. Já osobně a ostatní ve skupině jáhna Pavla jsme ochutnali svažené víno v hezkém hrníčku a bílou klobásu. Také jsme si koupili kousek Drážďanské štoly, která byla po skončení průvodu rozporcována. Potom jsme šli do cukrárny, která se nachází na náměstí poblíž Frauenkirche a dali si větrník a kávu. Počasí bylo na prosinec neuvěřitelně teplé. Tak teplo jsem na drážďanských trzích ještě nezažila, připomínalo spíše velikonoce. Dobře se nám sedělo venku a odpoledne nám hezky uteklo.

Nakonec jsme se šli ještě podívat na Labe a odtud do chrámu Frauenkirche. Čas se naplnil a my se museli vrátit k autobusu. V 18 hodin jsme vyjeli směrem na Prahu. V autobuse jsme se opět modlili růženec a děkovali Pánu Bohu za hezky strávený den.

Jiřina Švejnová

STALO SE, KDYŽ JSEM V NEDĚLI HRABAL SNÍH...

Tak vám jednou dorazím ke KCMT a je docela slušně nasněženo. Zrovna nebyl přítomen Jaroslav, a tak před první mší nejnnutnější úpravy podnikli dobří brzcí příchozí na bohoslužbu, ale před tou druhou tam docela dost sněhu zbylo a ještě dopadlo. Inu, čapnu hrablo a protahuji své tělo, by k oltáři dorazilo správně předebráté. Dokonce mě to těšilo – ta krása Božího sněhu, být se musí odhrnout. A najednou, kde se vzala, tu se vzala milá paní v čepici, brastru tak 35 let. Práví mi: „Dobrý den“ či „Pozdrav Pán Bůh, nechcete pomoci?“ a já na to, že si může vzít koště a zamést schody. Za chvilku se objeví paní opět a nastal velmi zajímavý rozhovor, z kterého vypíši jen perličky, protože si ho doslovně nepamatuji.

„Víte, v neděli se nepracuje,“ – já na to: „Proč jste mi nabízela pomoc? Protože se to tak dělá?“ Odpověď: „Abych vám mohla říci, že v neděli se nepracuje!“ Když jsem se pokusil říci, že pro nemocné je důležité, aby měli zametený chodník a dostali se bezpečně do kostela, odpověď byla dokonale: „Mají zůstat doma.“

Hmm... to je pro mne docela poučné. Jak se přerucovalo přikázání o dni odpočinku na jednu či druhou stranu v době starého i nového zákona, trvá vlastně dodnes. Nejlepší bylo, když se pak v týdnu na toto téma biblické texty četly. Nakonec je mi dotyčné trochu líto a mám radost z toho, že většina naší farnosti takovým přerucováním evangelia netrpí.

Takže – velké díky vzkazují všem muzikantům, zvukařům, rovnačům židlí, posunovačům křížové cesty, kostelníkům, dveřníkům, správcům, ministrantům, katechetům, květinářkám, čtenářům, nosičům darů, našemu barmanovi a jeho pomocníkům, služebnici knihovnicku a další obrovské spoustě dobrých duší, které příkaz o dni svátečním chápou biblicky vznešeně a neulítávají ani k rigorismu ani formalismu ani laxismu či jiným nesmyslným ismům. Děkuji všem, a především rodinám, které chápou účast a podílnictví na bohoslužbě ve všech možných formách jako svojí aktivní účast na dni Hospodinově a nebere jim to radost z Hospodina a dne svátečního. Ano, dokonce zvěte další k takové účasti. Prostě chci říct, že z vás mám radost, a můj příběh mne nakonec místo smutku naplnil radostí, i když jsem v první chvíli byl fakt...

P. Michael



Kdo jste byl v neděli 17. ledna na mši svaté od 9.30 v KCMT a poslouchal ohlášky, možná ve vás hrklo tak jako ve mě, když jsem zaslechla první větu: „Po 4,5 letech dochází v naší farnosti ke změně na postu farního vikáře.“ Až další věta mě uklidnila. Ne, neodchází otec Ladislav, ale budeme mít dva farní vikáře, neboli kaplany. Díky Bohu. Dnes vám s P. Jánem Halamou z řádu verbistů přinášíme rozhovor.

Otec Ján jako zástupce verbistů ze Slovenska na primiční mši svaté v Indické Kerale v srpnu 2011

„Říká se nám verbisté...“

Otče Jene, jak se přihodilo, že jste byl jmenován do naší farnosti jako pomocný farní vikář?

To se stalo tak, že mě po skončení ročního studia v Anglii oslovil provinciál našeho řádu, zda bych mohl jít do Prahy. Protože naše komunita je mezinárodní a nově k nám v létě přišel mladý kněz z Konga, který se teprve učí česky, bylo potřeba, aby někdo mluvil anglicky. A v Uhřetěvsi, kde nyní naše komunita sídlí, jsme čtyři a není pro čtyři kněze tolik práce. Jsem rád, že mohu získávat zkušenosti z velké farnosti, kterou je ta vaše.

Abych se přiznala, váš řád mi není známý. Můžete nám jej představit? Kde a kdy vznikl? Co je vaším posláním?

Náš řád se jmenuje Společnost Božího Slova, latinsky Societas Verbi Divini, zkratka je SVD, říká se nám verbisté od slova Verbum – slovo. V roce 1875 ji založil sv. Arnold Janssen (1837–1909) v Steylu (dnešní Nizozemsko). Bylo to v době, kdy vládl Bismarck a církev byla v Prusku pronásledována za tzv. Kulturkampf. Německý kněz P. Arnold Janssen založil misijní seminář pro výchovu kněží pro misie kousek za hranicemi. Nemyslel tehdy, že to bude řád. První misie byla v Číně, kde byl jako první misionář P. Josef Freinademetz ze severní Itálie (byl tam místním představeným našich kněží), druhým byl P. Jan Anzer z Bavor, který se stal prvním biskupem v Jižním Šantungu. Oba – Arnold Janssen a Josef Freinademetz – byli pak v roce 2003 svatořečeni.

Co se týče poslání, Otec Arnold vytyčil čtyři věci:

- jdeme tam, kde evangelium ještě nebylo hlášáno,
- jdeme tam, kde evangelium nebylo hlášáno dostatečně,
- jdeme tam, kde místní církev není ještě v počtu kněží soběstačná,
- jdeme tam, kde očekáváme větší ovoce z hlásání evangelia.

Jak se verbisté dostali na naše území?

Za Rakouska-Uherska byl u Vídně založen seminář St. Gabriel a ve Slezsku (dnešním Polsku) Sv. Kříž (tehdy pro kluky od 12 let), do kterých vstupovalo mnoho kandidátů z moravského Slezska. Kněží, kteří znali češtinu, založili za první republiky Československou provincii v Nitře, kde byly také dva semináře (pro kluky od 12 let a pro starší). Pro zajímavost: v roce 1945 v nich bylo celkem 300 studentů. Za vlády komunistů náš řád žil v ilegality (až na výjimky kolem Pražského jara), po revoluci se život v Nitře obnovil, začalo se s noviciátem. Já jsem byl v prvním, hned v roce 1990, kde nás bylo 15. Po noviciátu jsme šli na studium do Polska. (Mladší už pak šli na studie do Bratislavy k jezuitům, a tak je to dodnes.) V Bratislavě v Petržalce máme svůj seminář, kde se připravujeme na naše misijní povolání.

Jak probíhá formace vašich bohoslovců?

Bohoslovci jsou jeden rok v noviciátu ve Vidiňě u Lučence blízko maďarských hranic. Po roce složí dočasné sliby na jeden rok (ty se každý rok opakuji) a odcházejí na tři roky na studia filozofie do Bratislavy. Po tomto bakalářském studiu následuje povinná pastorační praxe, a to buď na rok, pokud ji konají na Slovensku nebo v Čechách, nebo na dva roky, pokud ji konají v jiných zemích a na tři roky, pokud ji konají v Číně, Koreji nebo v Japonsku. Pak se vrátí a pokračují v studiích teologie další tři roky. Po nich následuje vysvěcení na kněze. (Studenti, kteří konali pastorační službu v jiných zemích mimo Evropu, se mohou kvůli jazyku rozhodnout studia dokončit v semináři tam.) Před složením věč-



Nitra – Kalvárie, centrum verbistů



Setkání s papežem Benediktem XVI. před Generální kapitulou verbistů v Nemi, 9. 7. 2012

ných slibů dostává každý člen misijní určení, o kterém rozhoduje generální představený se svou radou v Římě. Každý kandidát napíše žádost, že chce misijní určení, ve které napíše tři země a dostane pak jednu jako své působišti.

Kolik má váš řád v dnešní době členů a kde působíte?

Verbistů je na světě 6 tisíc, to je asi 6. nebo 7. místo v počtu členů mužských řádů a stále náš počet roste, hlavně díky Asii a Africe. Těch, kteří pocházejí z České republiky nebo Slovenska, je kolem 90, kolem 30 pracuje v zahraničí, převážně mladí, a jsou na všech kontinentech.

Řeknete nám něco o sobě? Z jaké rodiny pocházíte?

Pocházím z rodiny 6 sourozenců, ale jen tři jsme se dožili dospělosti. Otec zemřel před pěti lety, žije maminka a dva bratři, kteří mají své rodiny. V 18 letech jsem vstoupil k verbistům. Z naší vesnice je hojnost povolání, je nás asi 17 kněží, se mnou šel k verbistům ještě jeden. Hodně mě ovlivnil můj rodák kněz P. Juraj Poljak, který za komunistů pracoval jako verbista v Angole. Od konce 70. let mohl každé dva roky jezdit na návštěvu do naší vesnice, a tak jsem poznal, že jsou i kněží, kteří působí na misiích. A když jsem ve čtvrtém ročníku podával žádost do semináře, rovnou jsem chtěl do tohoto řádu. Zrovna to bylo těsně po revoluci, a tak to bylo již možné oficiálně. Po roce noviciátu jsem dva roky studoval v Sv. Kříži v Polsku filozofii, a pak dokončil za tři roky studia teologie v Bratislavě. Po jáhenském svěcení, věčných slibech a misijním urče-



V Institutu Sv. Anselma v Anglii

ní (Slovensko) jsem byl poslán na dva roky na Katolickou univerzitu do Lublaně, kde jsem získal licenciát z ekumenické teologie.

Byl jsem vysvěcen v roce 1997 v Nitře po prvním roce studia a po studiu jsem byl jmenován prefektem bohoslovců v našem semináři v Bratislavě, kde jsem byl šest let a kde jsem také vyučoval.

V roce 2004 jsem byl jmenován farářem v Těrchové (rodiště Juraje Jánošíka v Malé Fatře) blízko svého rodiště. V roce 2010 jsem byl jmenován provinciálem verbistů a v té době jsme převzali farnost v Uhřetěvsi. V lednu 2015 jsem přestal být provinciálem, protože jsem na rok odešel studovat do Anglie do Mezinárodního institutu St. Anselma. Studoval jsem duchovní vedení, vedení společenství a lidský rozvoj.

Otče Jene, 10. února je Popeleční středa a začíná nám postní doba. Vždy si na jejím začátku kladu otázku, jak ji mám prožívat, abych pak Velikonoce prožila s užitkem. Jaký je váš re-

cept, rada pro ty, kterým leží na srdci podobná věc?

Doporučil bych účastnit se o něco víc mší svatých než běžně, protože liturgie má během postní doby svou dynamiku. A v nich přijímat to, co se předkládá. Já osobně mám vždy dobrý zážitek z půstu a z Křížové cesty, slovo Boží je vybrané tak, že nás připravuje na tyto Velikonoční svátky. Když v postní době opustíme to, co máme zaběhlé, a vyjeme do společenství věřících, to už je začátek našeho obrácení. Můžeme dělat věci, co jsme zvyklí, ale také nemusíme. Žijeme v tom s vědomím, že jsme svobodní dělat věci jinak. Ten rozměr svobody je pro mně vždycky velkým zážitkem půstu. Když se rozhodnu něčeho se zříct, pak chci, abych něčemu nejlepšímu mohl dát prostor.



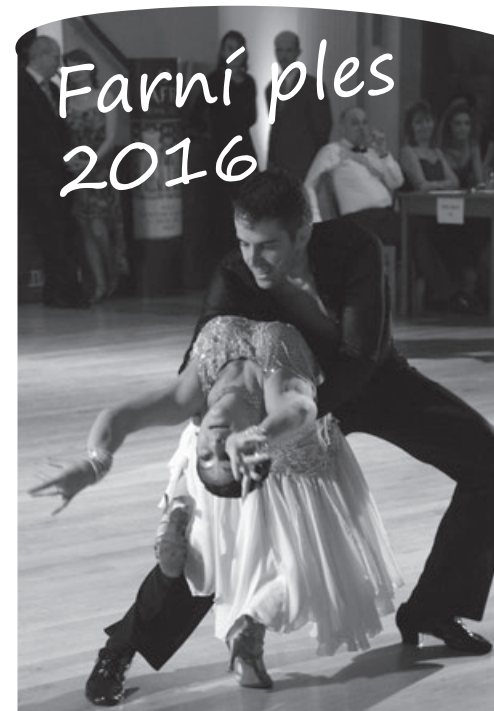
Rodiče při oslavě 40 roků manželství

Můžu si pustit TV, ale také nemusím. Můžu hodinu číst zprávy na internetu, ale také nemusím a mám více času na čtení Bible, modlitbu, nebo na něco, co jsem dávno nedělal. Například na čtení knihy, nebo něco tvůrčího.

Moc vám, Otče Jene, děkuji, že jste si udělal čas na rozhovor pro čtenáře Fchodovin, přeji vám, ať se vám v naší farnosti dobře plní poslání vašeho rádu.

Katka

**Zveme vás na
POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU,
která se bude konat tyto čtvrtky:
11., 18., 25. 2. a 3. 3. od 18.45 v kapli
Matky Terezy, a kterou povede náš nový
pomocný farní vikář P. Ján Halama.**



Jesličková pobožnost (Těrchová)

GO BYLO A GO BUDE?

GO BYLO

Z kroniky Sněhové vločky



8. 1. / Schůzka / Tříkrálová sbírka

Na této schůzce jsme se sešly světlušky a skautky dohromady. Udělaly jsme kroužek a daly si oddílový pokřik. V následujícím okamžiku jsme se rozdělily na světlušky a skautky. Světlušky šly na jednu stranu metra Háje a skautky šly na druhou stranu metra Háje. Každá skupinka měla kasičku. Naše skupinka skautek zpívala koledu „My tři králové jdeme k vám“. Já jsem tuto koledu hrála na flétnu. Takto jsme tam koledovaly až do konce schůzky. Když byla schůzka u konce, šly jsme zpátky do klubovny a tam jsme si zase daly všechny dohromady na ukončení schůzky večerku. **Zapsala Terka**



9. 1. / Neviditelná výstava, bruslení

Sešly jsme se v 9.00 u KCMT, daly si pokřik a vyrazily. Jely jsme metrem a potom tramvají na Karlovo náměstí, za chvíli jsme už byly u budovy, kde se konala Neviditelná výstava. Na skřínkách v šatně byly obrázky králíčků, jak je vidí lidé s určitou oční vadou. Také tam byla místnost, kde jsme si mohly vyzkoušet mnoho věcí poslepu, jako např.: stavění lega, hraní stolních her nebo psaní braillovým písmem (to poslepu nebylo). Ve skupinkách po 7 jsme postupně šly na hlavní část výstavy, kde byla úplná tma a šly jsme do bytu, do lesa, na ulici a také tam byly sochy, které jsme měly poznat. Na konci byl bar, kde jsme si mohly něco koupit, hlavní část výstavy trvala hodinu, i když mi to tak vůbec nepřipadalo. Potom, co jsme všichni byli ve tmě, tak jsme se nasvačily a šly na kluziště. Na kluzišti bylo strašně moc lidí, ale i přesto to bylo super. Na konec jsme se vrátily ke kostelu a ještě chvíli byly v klubovně, pak jsme si daly pokřik a šly domů. **Zapsala Tkanička**

Ze života VOSy

VŠESTRANNÝ ODDÍL SPORTOVNÍCH AKTIVIT

P. Honza Primus měl na faře Vosu

„Ano, opravdu budeš muset jít na půl desátou!“ a „Ano, opravdu to bude stát za to.“ Takhle nějak se napoprvé prezentovala plánovaná výprava některým vedoucím oddílu VOSA. Nejednalo se o žádnou obyčejnou výpravu. Nebyli jsme v prostorách KCMT, ba ani v Praze. Jeli jsme do kraje Vysočina, do vesnice Zdislavice. Pokud si pamatujete, před nějakými 5 lety si v naší farnosti odsloužil svou bohosloveckou praxi usměvavý bohoslovec, bývalý policista, Honza Primus. Nyní slouží ve farnosti Zdislavice a my jeli za ním. Myslím, že se výprava velmi povedla, už třeba pro to, že nám nikdo neřekl, že by po ní nastýdl. Pokud to ovšem není tím, že to účastníci vedoucím říct nechtějí. **MF**



VOSA na bruslích se proháněla po pankráckém ledě

V lednu jsme potrénovali bruslení na kluzišti před OC Arkády Na Pankráci. Začátečníci zvládli základy rovnováhy a skluzu. Všichni se seznámili s jízdou pozadu, přešlapováním a brzděním. Teď by to chtělo najezdit nějaké ty kilometry. **JOP**

GO BUDE



Letní stanový tábor v Lejčkově 13. 7. až 6. 8. 2016

Kdo chce v létě poznat svět fantazie plný kouzel a dobrodružství, zahrát si nejednu skvělou hru a seznámit se s bájnými hrdiny, zabalte si na cestu a 23. července 2016 se připojte k naší výpravě.

Těšte se na další krásné a nezapomenutelné zážitky, které vám nadcházející léto opět přinese.

Cena tábora je 3 100 Kč a zahrnuje: stravu 5x denně, výlety, ubytování (stany s podsadou), dopravu, návštěvu aquaparku, po-táborový sraz a odměny.

Pro získání bližších informací a přihlášky, navštivte internetové stránky www.kskpraha.org/tabor.php, nebo kontaktovat na e-mail taborsk@gmail.com.

Těšíme se na Vás!

Vodácký tábor 6. 8. až 14. 8. 2016

Kdo se chce naučit, že i voda může být kamarád, dozvědět se, co je to šlajsna, bort a břehulák? Tak nechte vyrazit s námi prožít několik letních dní v těsné blízkosti vody a užít si krásné okolí řeky Ohře. Navíc nabízíme přátelský kolektiv, osvojení základních vodáckých dovedností a sjezd řeky pod odborným dohledem. Vodácký tábor je určen pro plavce od 12 let. Předchozí vodácké zkušenosti nejsou podstatné. **VOP**

■ Pravidelné schůzky oddílu Sněhová vločka

• **Světlušky** (6–10 let) mají schůzky každou **středu 15.00–16.30**.

• **Skautky** (11–15 let) každý **pátek 15.45–17.15**.

Každá první schůzka v měsíci (v kroji) je společná pro celý oddíl.

Rády přijmeme nové členky! Kontakty a další důležité informace naleznete na nových stránkách oddílu: www.snehovavlocka.blanik.info.

■ Pravidelné schůzky oddílu VOSA

VOSA se schází **každou středu od 17.00**. Sraz je u věže KCMT. Informace pro zájemce o pravidelnou oddílovou činnost je možné získat na začátku pravidelné schůzky nebo písemně po zaslání kontaktních údajů na e-mail: sportovky@kskpraha.org.

Kontakty na vedoucí aktivit

■ **Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek:** Lucka Skřčená tel.: 721 770 421, l.skrcena@seznam.cz

■ **VOSA, křesťanský sportovní oddíl** tel.: 603 256 411, sportovky@kskpraha.org,

■ **Lyžák:** Honza Procházka tel.: 608 228 730, hory@kskpraha.org

■ **Letní stanový tábor:** Marek Stehlík tel.: 730 996 731
Jakub Jarolímek tel.: 736 452 995
taborsk@gmail.com

■ **Vodácký tábor:** Vašek Olšanský tel.: 775 521 404, voda@kskpraha.org

MISERICORDIAE VULTUS

Bula Misericordiae vultus (Tvář milosrdenství), kterou papež František vyhlásil mimořádný Svatý rok milosrdenství.



Článek 1 a 2:

1. Ježíš Kristus je tvář Otcova milosrdenství. Je zřejmé, že tento výrok shrnuje tajemství křesťanské víry. Milosrdenství se stalo živým a viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Ježíši Nazaretském. „Nekonečně milosrdný“ (Ef 2,4) Otec poté, co zjevil Mojžíšovi svoje jméno „Boha milosrdného a milostivého, shovívavého, velmi laskavého a věrného“ (Ex 34,6), různými způsoby a v mnoha dějinných momentech nadále dával poznávat svoji božskou přirozenost. V „plnosti času“ (Gal 4,4), když bylo podle jeho plánu spásy všechno připraveno, poslal svého Syna narozeného z Panny Marie, aby nám zjevil svoji lásku definitivně. Kdo vidí jeho, vidí Otce (srov. Jan 14,9). Ježíš Nazaretský svým slovem, svými činy a celou svou osobou zjevuje Boží milosrdenství.

2. O milosrdenství potřebujeme neustále rozjímat. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je slovem, které zjevuje tajemství nejsvětější Trojice. Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin, kterým nám Bůh vychází vstříc. Milosrdenství je základním zákonem, který přebývá v srdci každého člověka hledícího upřímným zrakem na bratra, kterého na své životní pouti potká. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otevírá srdce naději, že jsme trvale milováni i navzdory hranicím, které způsobil náš hřích.

(Pokračování)

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Pane, dej, ať jsem větví na Tvém stromě, který nese plody, který dává stín, ať nejsem suchou větví. Nakaž mě svou láskou, abych se i já konečně stal „nakažlivým“, abych byl kvasem, neboť až dosud jsem jím nebyl.

■ Kdysi říkali pohané o křesťanech: Hle, jak se navzájem milují! Dnes o nás mnozí říkají: Hle, jak se navzájem nenávidí! Odpuť nám, Pane, naši vinu. Ta škodí Tvému království víc než nenávisť nepřátel. (2x od Jana Merella)

■ Čím Kristus získal prvenství na světě? Službou. Tím, že léčil nemocné, že umýval nohy rybářům, že místo zlaté přijal korunu spletenou z trní a z posměchu, místo povýšeného trůnu lavici obžalovaných, místo politické moci bezmocnost ukřižovaného. Tak ovládl Kristus svět a jediné tak si ho podmaní i jeho následovníci.

(Ludvík Černoch)

■ Milé sestry kachničky, kolik jen máte důvodů chválit Boha a děkovat mu! Všude jste doma: ve vodě, na zemi i ve vzduchu. Umíte plavat, chodit i létat – jak vás to právě napadne. K obveselení všech tvorů děláte ve vodě stojky na hlavě, batolíte se po zemi, a zčistajasna se vznesejte rovnou do vzduchu. Takto chvalte Boha a děkujte mu, vždyť není mnoho tvorů, kteří by byli tak všestranně způsobilí. (Jak František kázal kachnám)

■ Ó tempora, ó mores... Časy se mění a my... Kdysi byla nuda jakousi chorobou bohatých lidí, raněných vnitřní prázdnotou. Obyčejný člověk nudu neznal. Kdepak nuda! Muselo se pracovat, člověk se musel ohánět, když chtěl slušně žít. Dovedete si představit třeba sedláčka, který měl kdy se nudit? To tak! Od rána do tmy bylo co dělat. A nejen sedlák, ale i selka a děti musely poctivě pomáhat... Když pak děti měly chvilku volna, tak co znaly her!

(Jan Fischer)

:) Nerozčiluj se nad nedostatky svého manžela. Věz, že kdyby je neměl, pak by si zřejmě vybral lepší děvče, nežli jsi ty. Zkus i jeho nedostatky brát s určitým humorem – a měj ho i tak ráda.

(Jaro Křivohlavý)

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník

KNIŽNÍ OBCHŮDEK



WILMER, Heiner: TO JSI MŮJ BŮH?

I kněz vystavuje svou víru otázkám.

Vydaly Paulinky. Cena: 195,- Kč.

Autor uvažuje o známé modlitbě „Duše Kristova“ a v ní poctivě hledá a také nachází neotřelé odpovědi, o které se lze opřít nejen tehdy, když všechno funguje podle plánů... Je to zralý muž, pedagog a představený řeholního společenství „Misionářů Nejsvětějšího Srdce Ježíšova“. Bilancuje svých 30 let řeholního a kněžského života a klade si provokativní otázky: Kdo je pro mne Ježíš? Jaký smysl má moje životní volba tváří v tvář nenaplněným snům, samotě či vlastním chybám a utrpení? Dobře míněné rady a zbožné fráze už nestačí.

SATORIA, Karel: POVOLÁNÍM ČLOVĚK

Vydala Cesta. Cena 138,- Kč

Povoláním člověk ... jsem tedy pupeční šňůrou připoután ke světu, k mému světu, a modlitba stojí ve službě tohoto povolání a ani ji nesmí napadnout něco na tom měnit. To cítím jako potřebné říci, aby bylo od počátku jasno. Modlitba se má, chce a musí podílet na mém dramatickém zápasu o člověčenství.



dobrovolníci, dobrovolnice, dobrovolníčata

Milí dobrovolníci, milí farníci, už tu máme za dveřmi masopust, Popeleční středu a postní dobu. Jak již jistě víte, tak masopust můžeme oslavit společně 6. února. Připravujeme program nejen pro děti, ale pro celé rodinky. Proto dlouho nepřemýšlejte. Vyrobite si masku, namalujete si červený nos a určitě doražte. (Více info v programu). Pokud by nám chtěl ještě někdo pomoci, tak bude vítán a může se mě ozvat.

■ 14. 2. bude opět v naší farnosti „Večer pro TEBE, pro mě, pro nás“ – netradiční valentýnský večer. Pokud jste se ještě nezúčastnili, tak o tom pouvažujte. Uvítám pomoc s jeho přípravou. Konkrétně v neděli odpoledne před akcí – příprava a výzdoba stolů, pomoc s obsluhou párů a následný úklid.

■ V kalendáři si zapište „jarní dobrodení“ a to na sobotu 12. března v dopoledních hodinách.

■ Další termín k zapsání je **NOC KOSTELŮ**, která je letos až 10. června. Pokud máte k této akci nějaký nápad nebo chuť se aktivněji zapojit, tak se mi, prosím, přihlaste.

Požehnaný masopustní čas a postní dobu.

Vlasta Hamalová



MC DOMEČEK • YMCA PRAHA • ÚNOR 2016

www.mc-domecek.cz



■ **8. 2. / 14.45–15.45 a 16.00–17.00 / Malý vědec. (Magnet).** Setkání s fyzikou pro nejmenší (5–9 let). Přihlašování předem na e-mail: mcdomecek@praha.ymca.cz, vstup 80 Kč.

■ **10. 2., 16.00–17.30 / Slovenské odpoledne aneb Slovenské mamičky v Domečku.**

Program pro rodiče s malými dětmi ve slovenštině. Vstup 50 Kč, včetně vstupu do herny.

■ **11. 2. / 18.30–20.30 / Manželství je víc než kus papíru.** Jak mít vztah, který vydrží? Krizová období a jak jimi projít. Rodiče – nová role manželů. Přednáška v rámci Národního týdne manželství. Přednášející: rodinná psychoterapeutka: PhDr. Anna Stodolová. Přihlašování předem na e-mail: mcdomecek@praha.ymca.cz, nebo v MC, vstup 80 Kč.

■ **16. 2. / 10.00–12.00 / Péče o dutinu ústní u dětí.** Přednáška s besedou. Jak pečovat o zoubky, jaké jsou příčiny vzniku zubního kazu, význam

fluoridů, jaké sladkosti jsou k zubům šetrné aj. Přihlásit se můžete v provozní době v MC Domeček, nejpozději do 20. ledna. Cena je 80,- Kč včetně vstupu do herny a malého dárku, platba při přihlášení. Omezený počet účastníků. Přednášející: Martina Říhová, zubní laborant.

■ **17. 2. / 9.30–12.00 / Pohádkový karneval pro nejmenší.** Hry, říkanky a zpívání s dětmi, výtvarná dílnička, odměny pro krásné masky. V hlavním sále KCMT. Vstupné: dospělí 50 Kč, děti 10 Kč. Možnost zakoupit si vstupenku v MC od 16. ledna každý všední den od 9.00 do 12.00 hodin.

■ **23. 2. / 10.00–12.00 Logopedická prevence.** Přednáška s besedou. Jak podněcovat řečové schopnosti a dovednosti dětí adekvátně jejich věku. Cena je 80,- Kč včetně vstupu do herny, platba při přihlášení. Přednášející: Mgr. Tereza Večeřová.

PRAVIDELNÝ DOPOLEDNÍ PROGRAM

- Po / 10.00 – **Hernička s prvky Montessori**
- Út / 10.00 – Čas na besedy a přednášky
- St / 10.00 – **Pohybové hry pro nejmenší** (do 18 měsíců)
- Čt / 10.00 – **Pohybové hry pro rodiče s dětmi** (dětí od 18 měsíců)
- Pá / 10.00 – **Čas na pohádku** cca 10.30 – **Šikulové** – tvořivá dílnička pro děti za pomoci rodičů

PRAVIDELNÝ ODPOLEDNÍ PROGRAM

- Po 1. 2. a 15. 2. / 14.00–16.00 **Klub 50+**
- Každé pondělí / 17.30–18.30 **Večerní cvičení pro maminky**
- Každé úterý **Angličtina pro děti a Angličtina pro dospělé**
- Každá středa / 15.00–15.50 **Montessori pracovny**

OTEVŘENÁ HERNÁ

- pondělí–pátek 9.00–12.00 hod.
- v úterý rovněž 16.00–17.30 hod. (První úterý v měsíci navíc Podpůrná skupina kojících matek.)
- vstup je 50 Kč za dospělou osobu, dopolední program v ceně
- každou středu herna pro děti od 0 do 18 měsíců
- každý pátek je zlevněné vstupné pro prarodiče

PORADNY

- Po / 9.00–10.00 – **Laktační poradna** (nutno objednat na tel. 604 572 712 nebo e-mail: faiereisl@chello.cz), poplatek 100,- Kč
- Út / 9.30–11.00 – **Poradna efektivního rodičovství** (objednat na tel. 608 708 786 nebo e-mail: vlasta.hamalova@seznam.cz), zdarma
- St / 18.00–19.30 – **Poradna přirozeného plánování rodičovství** (objednat na tel.: 777 200 431, e-mail: ppr.por@seznam.cz), zdarma

odpoledne až večer. Za 60 Kč/hod. Náplní je: pomoc v domácnosti, s nákupy, na WC a vyzvednutí dcery z MŠ. Prosím, ozvěte se na tel. 774 997 662 nebo na e-mail: dvorskasarka@seznam.cz.



INZERCE

- Věřící rodina hledá **paní na občasné hlídání 6leté dcery v případě nemoci**. Cena 80 Kč/hod. nebo dohodou. Tel.: 723 240 710, e-mail: salvap@post.cz.
- **Jsem na invalidním vozíku a hledám pomoc osobní asistence** PŘÍLEŽITOSTNĚ – nejčastěji v pátek

Nabídky stavebních prací, fotografických služeb, kadeřnických služeb, malířství a lakýrnictví, doučování AJ, hlídání dětí najdete nově na nástěnkách v KCMT u baru.



POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY • V postní době bývá u nás ve farnosti dobrým zvykem sejít se přede mší svatou – ve středu v Komunitním centru v 17.20 a v pátek v kostele sv. Františka v 17.15 – k modlitbě „Křížové cesty“. Rádi bychom vás pozvali, k tomuto rozjímání. Provázení „Křížovou cestou“ ve středu v KCMT mají na starost různá společenství z naší farnosti. Pokud se budete chtít do této služby se svým společenstvím zapojit, zapište se, prosím, do tabulky u sakristie v KCMT.

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- 15. 2. (pondělí) od 20 hod. v KCMT – **setkání společenství Hnutí fokolare**. Slovo života na únor: „Jako když někoho utěšuje matka, tak vás bude těšit.“ (Iz 66,13) Setkání je otevřené i dalším zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949
- **Biblická hodina s P. Součkem** – každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka z Assisi.
- **Modlitební setkání maminek na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V únoru se sejdem 3., 10., 17. a 24. 2.

(3., 10., a 24. budou setkání s účastí kněze; možnost sv. zpovědi (od 9.30) a sv. přijímání. Srdečně zve Katka Friedová, tel.: 603 286 513 a Lýdia Muriňová tel.: 730 825 301.

■ **Setkání Život z víry** se koná každou středu od 19 hod. ve farním sále u kostela sv. Františka. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.

■ **Páteční dopolední setkávání** (nejen pro starší) pokračuje každý pátek jako obvykle – v 9 hod. bohoslužba slova v kapli KCMT a poté posezení ve foyer. Srdečně zve! Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- **6. 2. – MASOPUST na JIŽÁKU aneb „Pod vodou i na vodě je živo!“** Zveze všechny vodníky, piráty, mořské panny, námořníky, veškerou vodní havěť i suchozemské červy na jihoměstské masopustní veselí: průvod masek, program pro rodiny s dětmi, divadlo a masopustní dobroty!
- 14.00** / Masopustní průvod od stanice metra Opatov ke Komunitnímu centru MT
- 15.00–16.00** / hry a soutěže pro rodiče a děti v KCMT a kolem něj
- 16.00** / Divadlo Marky Míkové, Cirkus Kuskus Vstupné na soutěže (včetně divadla) 50,- Kč.
- **7. 2. / 15.30–18.00 Masopustní taneční odpoledne** naplněné hudbou v podání KOTY SWING BAND. Vstupné pro pár 140,- Kč, pro jednotlivce 80,- Kč. (KCMT – sál).
- **8. 2. / 16.00 – Křesťan v současné době** – přednáška P. Ing. Miloslava Fialy, O.Praem. Pořádá „Sdružení křesťanských seniorů“ (KCMT – klubovna).
- **12. 2. / 19.00 – Střední Asie – misionáři nejsou jenom v Africe**. Povídání s promítáním

o nevšedním putování s panem Kokaislem. (KCMT – klubovna).

■ **13. 2. – DEN NEMOCNÝCH** – 10.00 mše svatá s udílením svátosti nemocných, následuje krátký kulturní program a občerstvení. (KCMT kaple + sál).

■ **14. 2. / 18.00 – VEČER PRO TEBE, PRO MNE, PRO NÁS**. Netradiční valentýnský večer pro manželské páry s večeří, vínem a doprovodným programem. Vstupné pro pár 300,- vstupenky je možno zakoupit v kanceláři KCMT do 11. 2.

■ **21. 2. / 16.00 – Oratorium Kázání na Hoře**. Vstupné dobrovolné (kaple KCMT).

■ **Trénování paměti** – pokračovací kurz od 2. února. Vždy v úterý 10.00–11.30. Pět setkání s lektorkou paní Brožikovou. 300,- Kč za kurz. Přihlašování na hamalova@kcmt.cz nebo 733 770 847.

■ **Protahovací cvičení** – pondělí 9.30–10.30 a středa 19.00–20.00. Přijďte si protáhnout své tělo pod odborným vedením fyzioterapeutky. 5 lekcí 300,- Kč; jednotlivý vstup 70,- Kč. Bližší informace na fried@kcmt.cz nebo na www.kcmt.cz.

■ **Postní duchovní obnova** bude vždy ve čtvrtek: 11. 2., 18. 2., 25. 2. a 3. 3. od 18.45 (kaple KCMT).



KAVÁRNA v Komunitním centru Matky Terezy je pro vás otevřena v časech:
PO 18.00–22.00 / ÚT 15.30–19.30 / ČT 15.30–17.30 dále v době programů v KCMT
a po nedělních obřadech.
TĚŠÍME SE NA VÁS!



ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY • LEDEN

1. Všeobecný úmysl: **Péče o stvořený svět**
Abychom pečovali o stvořený svět, který jsme dostali jako nezasloužený dar, a rozvíjeli jej a ochraňovali pro budoucí pokolení.
2. Evangelizační úmysl: **Asie**
Aby přibývaly příležitosti pro dialog a setkávání mezi křesťanskou vírou a asijskými národy.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–14.00, čt 16–17.30

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00 od 16.00 hod. možnost svátosti smíření
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30** , 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (administrátor)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
P. Ján Halama (farní vikář)		janhalama@gmail.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575 / 6800** • farnost **19-9362170227 / 0100**

Příští uzávěrka bude 15. února 2016

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com



Zpravodaj ŘK farnosti Praha–Chodov / 2015 / ročník 15

- redakce: Katka Friedová, Anežka Králová / typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
- za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design